

Lija

7. Lija gre v šolo



Jeseni je napočil čas, ko je bilo treba v šolo.

Ko se začne novo šolsko leto za otroke, ponavadi tudi kinološka društva začnejo s tečaji za pse. Za najmlajše, stare manj kot pol leta, so to igralne urice, za malo starejše mladiče je primerna mala šola, odrasli psi, ki so že opravili začetne tečaje, lahko obiskujejo tečaje poslušnosti različnih zahtevnosti, nekateri se končajo tudi z izpitom. Za odrasle pse, ki iz kakršnihkoli razlogov v mladosti niso bili primerno socializirani, pa obstaja tudi tečaj osnov socializacije in poslušnosti.

Maja se je odločila, da bo ta ravno pravšnji za njiju z Lijo, saj se z malo psičko iz zavetišča v njenem otroštvu prav gotovo niso dosti ukvarjali. Pomembno ji je bilo najbolj to, da vidi, kako se psička obnaša do drugih psov, do tujih ljudi, da se jim nauči zaupati. Prav tako kot samo šolanje pa se Maji zdi pomembno, da sta bili na tečaju z Lijo sami. Tako se je tudi med njima stkala bolj pristna vez, saj jima Oli in Lemmy doma kradeta pozornost.



Ko sta prišli na prvo učno uro, so jim najprej predstavili način dela. Novince so razdelili po skupinah glede na starost in velikost. Vsaka skupina je zavzela del poligona, na vsaki postaji so bile predstavljene drugačne vaje. Po petnajstih minutah je skupina zamenjala postajo in vaditelja.

Lija in Maja sta bili najprej pri vaditeljici, ki je njuni skupinici predstavila osnove poslušnosti. Pri njej bo v naslednjih tečajnih dneh Lija vadila hojo poleg, sedi, prostor, med treningom discipline pa je seveda na vrsti tudi igra z igračami, da se kužki sprostijo.



Na ostalih postajah se kužki učijo raznih trikcev: daj tačko, daj petko, dotik skrbnikove dlani s smrčkom, obrat, pa premagovanja ovir, ki bo prišlo prav vsem, ki bi se kasneje radi vpisali v tečaj agility. To je preskok čez oviro, hoja po mostu in preko palisade, tek skozi tunel; in na koncu tudi navajanje psa na nagobčnik, pa improviziran »pregled pri veterinarju«, kjer se kuža nauči zaupati tako skrbniku kot tujemu človeku, da mu lahko pregleda zobke in ušesa, pretipa tačke ...

Vse skupaj pa poteka ob veliki količini drobnih nagradic. Kuža, ki uspešno opravi nalogo, je nagrajen tako s pohvalo, božanjem kot s priboljškom, da naslednjič še raje pride v šolo in se tam še bolj potrudi.



Lija je bila povprečno dobra učenka, rada je delala odpoklic – to pomeni, da jo je vaditeljica držala za povodec, dokler se Maja ni zelo oddaljila in jo potem poklicala. Vaditeljica je spustila povodec in Lija je na vso moč stekla svoji ljubi Maji naproti. Včasih se ji je Maja skrila tudi za zaklon, Lija pa jo je navdušeno poiskala.



Ni pa marala tunela. Ne s priboljški ne z žogico je Maja ni spravila skozenj. Z vaditeljico sta se strinjali, da je imela najbrž slabe izkušnje s temnimi ozkimi prostori, zato je nista silili v tunel.

Po nekaj tednih vaj dvakrat na teden se je tečaj zaključil s pohodom v urbano okolje. Udeleženci so se zbrali v mestnem parku, ki je Liji že domač, saj vsak dan s svojima prijateljema hodi tja na sprehode, medtem ko je za nekatere njene pasje sošolce predstavljal stres ali pa pretirano vzhičenost.

Iz mestnega parka, kjer so izvedli tudi nekaj vaj, ki so se jih med tečajem naučili na poligonu, so se na koncu podali še po mestnih ulicah. Najprej previdno in nekoliko zadržano, na koncu pa hrabro in ponosno. Tako številna, zanimiva, raznolika in prikupna skupina kosmatih sprehajalcev je bila pač na vsakem koraku deležna pozornosti in občudovanja mimoidočih.